

Ordføreren (Frederiksen): Jeg vil afvente den Motivering, der ligger til Grund for det Endringsforslag, som nu her er under Forhandling.

Winther: Jeg har stillet mit Forslag for at faae en Oplysning angaaende et Forhold, der er noget uklart, men, som jeg tror, ikke bør være det. Det vil erindres, at der ved Tillægsbevillingsloven for 1869—70 blev bevilget 666 Rd. til en Direktør for Marineministeriet, under Forudsætning af, at Marineministerens Gage skulde bespares, saalænge Marineministeren tillige var Krigsminister. Der var bevilget 48,000 Rd. til Statsraadet, men der blev i det vedkommende Aar ikke brugt de 3,000 Rd. deraf, hvorimod der blev brugt 432 Rd. 76 Sk. af det Beløb, som var bevilget til Direktøren for Marineministeriet. Aaret efter blev der ligeledes bevilget 48,000 Rd. til Statsraadet, men der blev kun brugt 46,500 Rd., idet Marineministerens Gage bespares i de 3 første Maanedere af Finanssaaret. Da Ministeriet Frijs gik af, steg Udgiften imidlertid igjen, og hele den øvrige Del af de 6,000 Rd., som regnedes for Marineministerens Gage, blev udbetalt, men ved Siden deraf var der bevilget 640 Rd. til Direktøren, og de bleve alle brugte. Det forekommer mig altsaa, at det ikke er klart, hvorledes denne Sag hænger sammen, idet man ser, at Marineministerens Gage er bleven brugt, medens dog tillige de Penge, som ere bevilgede til Direktøren for Marineministeriet, ere brugte, men det strider imod den Forudsætning, under hvilken den sidste Sum var bevilget. Der er hos mig opstaaet den Tanke, at det muligt var den ærede Conseilspresident, som havde faaet denne Gage, og at det altsaa ikke var Marineministeren, der havde oppebaaret dette (Stemmer: Høiere.). Naar de Herrer ville have, at jeg skal tale høiere, maa de først være rolige. Jeg siger altsaa, at min Grund til at stille dette Forslag er den, at jeg ønsker dette Forhold oplyst, og jeg skal tillade mig en Bemærkning om, hvorfor jeg stiller Forslag

paa den Maade, hvorpaa jeg gjør det, da jeg har lagt Mærke til, at nogle ærede Medlemmer nede i den modsatte Ende af Salen, for hvilke jeg ikke talte høit nok, have gjort adskillige Bemærkninger om mine Endringsforslag. Jeg kan erindre, at En af dem, der have viist Veien her i Tinget ved Behandlingen af Finansloven, nemlig Biskop Mourad, har udtalt, at der ikke burde bringes Andet paa Bane end det, med Hensyn til hvilket der var stillet Endringsforslag, da Forhandlingerne ellers kunde blive altsor vidt svævende, og at man egentlig ikke burde have Ret til at tale om Andet end det, hvortil der var stillet Endringsforslag. Jeg mener naturligvis, at man ikke altid kan følge denne Grundfætning, men der ligger dog Noget i den, og det er Grunden til, at jeg har stillet Forslaget. Jeg skal dernæst i Anledning af Uttringer, der ere fremkomne fra de samme ærede Medlemmer, jeg nyss sigtede til, bemærke, at jeg, naar jeg har opnaaet, hvad jeg har tilsigtet ved at stille saadanne Forslag, tager dem tilbage, idet jeg nemlig ikke har stillet dem i nogen anden Hensigt end at faae de Udtalelser frem, jeg ønsker; naar jeg har faaet dette Duffe opfyldt, veed jeg ikke, hvorfor jeg skulde fastholde dem. Dette blot til Forklaring for de ærede Medlemmer, som have gjort Bemærkninger derom. Det er paa Grund af, at der flere Gange er fremkommet Uttringer i den Anledning, at jeg engang for alle gjør den Bemærkning, men ikke fordi jeg tager videre Notits af disse Uttringer. Jeg har, som jeg sagde, vel tænkt mig, at den ærede Conseilspresident kunde være den, der nød denne Gage, men jeg har dog paa den anden Side ikke kunnet tro, at det var Tilfældet, da det er forekommet mig, at en Gage af 6,000 Rd. for Conseilspresidenten som ikke har anden Portefeuille, var en overordentlig høi Betaling. Jeg maa nu i ethvert Tilfælde afvente at høre, hvorledes denne Sag hænger sammen; det kan jo være, at den forholder sig anderledes, end jeg havde tænkt mig. Det var kun disse Par Bemærkninger, jeg vilde gjøre; det er Grunden, hvorfor jeg har stillet Forslaget, og ikke nogen anden.